

i institutionsmiljøet til daglig. Kunne det måske være, fordi de er lidt besværlige for forældrene? Der er en tommelfingerregel om, at små børn højst må passes i institutioner 6 timer i døgnet. Den meget dygtige sundhedsplejerske Sigrød Riise har engang sagt blandt meget andet, at børn har brug for at slutte sig til en voksen person i deres meget tidlige år, og det skulle jo gerne være en af forældrene.

I Danmark er familiemønsteret i opbrud, desværre. Børn har ikke længere de moralbegreber, som forældrene havde. Vore dages forældre til småbørn lader deres børn påvirke alt for meget af forskellige pædagoger i vuggestuer, børnehaver, skoler og fritidsordninger. Børn af i dag mangler det familiære fællesskab, og det kan skade dem i voksenalderen. De bliver splittede og mangler de elementære pejlemærker, som vi i vores barndom fik af vore forældre og for den sags skyld også af vore bedsteforældre i et familiesammenhold, et netværk. Vi ser jo nu, at flere og flere børn har brug for psykologbehandling allerede i den tidlige skolealder, og ude i amterne vokser opgaverne for børnepsykiatrien. Det er et faresignal, mener vi i Dansk Folkeparti.

I Dansk Folkeparti er vi enige i forslagsstillernes synspunkt om, at forældreansvaret i dag ofte tørres af på børneinstitutionerne og skolerne, og det mener vi er forkert. Børn er forældrenes ansvar helt og holdent. Vi overdænger vore børn med materielle goder, men det, de virkelig har brug for, nemlig varme og kærlighed, en hverdag, hvor der er sat grænser for dem, får de ikke. Resultatet bliver så urolige, frustrerede og aggressive børn, som utallige lærere og pædagoger har deres hys med.

I det store og hele kan vi støtte forslaget, som det foreligger. Vi har bl.a. intet imod, at revselsesretten måske bliver genindført. Det tror vi dog ikke på, og der er ligeledes et problem i punkt 7 om de stærkt forstyrrende børn i skolerne. Vi kan godt acceptere, at disse børn en tid måske skal undervises uden for deres egentlige klasse, men vi mener også, man skal passe enormt meget på ikke at gøre uopdragenhed til et sygdomsbegreb, og at alle urolige og uopmærksomme børn ikke får prædikatet DAMP-børn.

Der skal sættes grænser for børn, og det skal naturligvis allerførst ske hos forældrene, men også i institutionerne og i skolen. Jeg vil ikke ret gerne være lærer i folkeskolen i dag, for der

skal virkelig en stærk psyke til for at kunne holde til det.

Om punkt 2 vil jeg sige, at vi er lidt betænkelige ved 12 måneders barselorlov, men vi vil meget, meget gerne diskutere det. Det ville jo være fint, hvis der var råd til det. Punkt 3 om en taksameterordning for institutionsbetaling er vi med på.

På mange punkter er vi altså positive over for forslaget, men enkelte dele må vi diskutere noget mere.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Nogle gange, når man er sent herinde – og det bliver jo altid sent, når vi diskuterer socialpolitik – hører man noget, man næppe tror. Jeg kan høre, at Dansk Folkeparti overvejer at genindføre revselsesretten. Kunne man få lidt at vide om, på hvilken måde man havde tænkt sig den skulle eksekveres? Det er den ene ting.

Den anden ting er at sætte lighedstegn mellem diagnosen DAMP- og uopdragne børn. Det vil jeg altså advare meget stærkt imod, og det har fru Inge Refshauge heller ikke noget belæg for.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Jeg satte netop ikke lighedstegn mellem uopdragne børn og DAMP-børn. Jeg sagde netop, at man skal passe på, at man ikke altid stiller den diagnose. Jeg har selv været med i børn og unge-udvalg, hvor vi mange gange nok var lidt for hurtige til at henvise børnene til specialundervisning.

Med hensyn til revselsesretten vil jeg selvfølgelig ikke have, at forældre skal have lov til at tæve deres børn, men at irttesætte dem med et lille klask i numsen skal man ikke sige noget til.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Inge Refshauge, at vi taler altså om en medfødt hjerneskade, og jeg har aldrig hørt, at man kunne komme i behandling for noget sådant og blive rask.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Det kan man heller ikke, men når barnet kommer i en skoleklasse og sygdommen ikke er opdaget, bliver den jo opdaget her, og så kommer barnet i behandling. Men der er jo børn, der